

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 4P/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520201790
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Búliková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520201790.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Alenou Búlikovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1/ T. L., nar. XX.XX.XXXX a 2/ J. L., nar. XX.XX.XXXX, konaní zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti matky J. L., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. W., H.. X. XX/XX, štátny občan SR, a otca Y. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XX, štátny občan SR, právne zastúpený JUDr. Adrianou Ručkayovou, advokátkou so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Inovecká 8, o návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti a o uloženie výchovného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti otca **z a m i e t a**.

II. Súd **n a r i a d ť u j e** rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny T., pracovisko B. T. B. P., U. U. Í. W. XX, v podprograme zameranom na podporu spolupracujúceho rodičovstva, a to ambulantnou formou každý štvrtok v čase od 14.30 hodiny do 15.30 hodiny.

III. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Otec maloletých detí sa návrhom zo dňa 29.06.2020 domáhal zrušenia jeho vyživovacej povinnosti k maloletej T. L., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 80 € mesačne a k maloletému J. L., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 70 € mesačne, ku ktorej sa zaviazal v rodičovskej dohode schválenej rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9P/44/2019-170 zo dňa 28.11.2019.

2. Dôvodil tým, že odvtedy došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oboch rodičov. Matka podľa jeho tvrdenia žije v domácnosti s novým priateľom, ktorý by sa mal podieľať na nákladoch spojených s chodom domácnosti matky a taktiež časť potravín a ošatenia matke zabezpečujú jej príbuzní zdarma. Na strane otca medziasom došlo k poklesu jeho príjmu v priemere o 100 € mesačne, pričom k 01.10.2020 prišiel o zamestnanie z dôvodu organizačných zmien a je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie.

3. Matka detí s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila. Poukázala na to, že jej príjem od poslednej úpravy klesol stúpli jej životné náklady a zároveň poprela, že by žila v spoločnej domácnosti s priateľom.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom otca i matky detí, oboznámením listinných dôkazov obsiahnutých v spise, a to najmä: aktuálnych potvrdení o príjme otca i matky maloletého; prehľadom mesačných výdavkov rodičov a rozsudkom OS NMNV č.k. 9P/44/2019 - 170 zo dňa 28.11.2019, oboznámením obsahu zvukových nahrávok rozhovoru otca s deťmi a zistil nasledovný stav:

5. Vyživovacia povinnosť otca maloletých detí k maloletej T. L. a maloletému J. L. bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/44/2019-170 zo dňa 28.11.2019, právoplatným a vykonateľným 06.12.2019, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa rodičia dohodli na zverení detí do striedavej osobnej starostlivosti v týždenných intervaloch, pričom otec sa zároveň zaviazal prispievať na výživu maloletej T. sumou 80 € mesačne a na výživu maloletého J. sumou 70 € mesačne. Ani jeden z rodičov nemal inú vyživovaciu povinnosť.

6. V čase posledného rozhodovania súdu bol otec zamestnaný v spoločnosti B., U..G..C.. s priemerným mesačným príjmom cca 1.700,35 €.

7. Aktuálny priemerný čistý príjem otca za posledných 13 mesiacov predstavuje sumu 1.921,84 €. Priemerný čistý zárobok otca za obdobie 09/2019 - 08/2020 predstavoval sumu cca 1.619 €, pričom v mesiaci september mu bola zamestnávateľom vyplatená suma 4.639,41 € zahŕňajúca aj 2-mesačné odstupné z titulu skončenia pracovného pomeru otca zo strany zamestnávateľa. Otec bol v čase rozhodovania súdu už evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a vznikne mu nárok na podporu v nezamestnanosti vo výške cca 1.000 € mesačne. Iné podstatné zmeny pomerov na strane otca súd nezistil, naďalej žije v rovnakej domácnosti na adrese X..

8. Matka bola v čase posledného rozhodovania súdu zamestnaná v spoločnosti U. J. U..G..C.. s priemerným čistým príjmom 1.171,56 € a žila spolu s deťmi v domácnosti svojich rodičov na adrese J. W., X. XX.

9. Odvtedy došlo na strane matky k podstatnej zmene pomerov. Matka kvôli dochádzke detí do školských zariadení v X. žije v prenajatom byte v L., kde hradí mesačne 500 € nájomné a zároveň autom dochádza do zamestnania v O.. Na pohonné hmoty vynakladá cca 200 € mesačne. Jej priemerný príjem zo zamestnania za posledných 12 mesiacov dosiahol sumu 1.122,32 €, čiže sa od poslednej úpravy mierne znížil, čo je však ovplyvnené skutočnosťou, že počas troch mesiacov matka poberala pandemické ošetrovné.

10. Podľa § 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ZoR), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 77 ods. 1 ZoR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Podľa § 78 ods. 1, 3 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

15. Podľa § 37 ods. 2 ZoR, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,

d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

16. Keďže pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav platný v čase vyhlásenia rozhodnutia a nie je možné vychádzať z predpokladov o budúcom vývoji situácie účastníkov. Z uvedeného dôvodu súd dospel k

záveru, že v čase rozhodovania súdu neboli splnené predpoklady pre zrušenie vyživovacej povinnosti otca. Jednak preto, že otec má v súčasnosti vyšší príjem než mal v čase posledného rozhodovania súdu (pôvodne cca 1.700 €, teraz cca 1.922 €) a na jeho zárobkové možnosti ešte nemá žiaden negatívny vplyv skutočnosť, že k 01.01.2020 stratil zamestnanie. Bolo mu totiž vyplatené odstupné za 2 mesiace a ešte mu vznikne nárok aj na podporu v nezamestnanosti. Z uvedeného dôvodu súd k tejto okolnosti vôbec nemohol prihliadať.

17. Naopak na strane matky došlo z objektívnych dôvodov k zvýšeniu jej nákladov na bývanie, keďže kvôli dochádzke detí do školy žije v nájomnom byte v L., kde hradí mesačne nájomné vo výške 500 € a navyše denne dochádza do práce v O., ktorý je vzdialený cca 52 km, s čím má zvýšené výdavky na prevádzku motorového vozidla.

18. Z uvedených dôvodov súd návrh otca na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti výrokom I. zamietol.

19. V priebehu konania vyšlo najavo, že vzájomné vzťahy rodičov sú extrémne narušené a konfliktné, najmä z dôvodu neschopnosti dohodnúť sa na vyporiadaní ich spoločného bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zo strany matky došlo k situácii, že sa jej prostredníctvom detí podarilo tajne dostať do domácnosti otca (nachádzajúcej sa v spoločnom dome rodičov detí) tak, že deti vošli dnu cez dverka pre psa a otvorili matke okno. Tá si z tejto domácnosti odniesla nejaké veci /matka tvrdí, že odniesla len 2 šanóny s jej dokumentmi; otec tvrdí, že odniesla 2 šanóny, pokladničné bločky a obálku s hotovosťou 3.800 €; deti na nahrávke uvádzali, že odniesla 2 šanóny a pokladničné bločky rozložené na stole/.

20. Otec však prišiel na to, že v jeho domácnosti niekto bol a následne primäl maloletú T. k priznaniu. Svoj rozhovor s maloletou si bez jej vedomia nahral. Maloletá T. veľmi plakala, otcovi sa za to čo spravila veľmi ospravedľovala a zároveň ho veľmi prosila, aby nikomu nepovedal, že mu to prezradila. Otec bez vedomia detí nahral aj neskorší rozhovor, kde mu maloletá T. aj maloletý J., v žoviálnej atmosfére, bližšie popisujú celú túto ich „dobrodružnú akciu“. Otec následne podal na matku trestné oznámenie, ku ktorému pripojil aj vyššie uvedené nahrávky.

21. Hoci nebolo sporné, že otec dlhodobo bráni matke v užívaní spoločného majetku, nemožno schvaľovať konanie matky, keď využila deti na umožnenie vstupu do domácnosti užívanej otcom a odniesla si odtiaľ bez jeho vedomia nejaké veci. Jednak ide o konanie javiace znaky trestného činu /čo však definitívne posúdia až orgány činné v trestnom konaní/, do ktorého sú obe deti priamo zainteresované, jednak matka deti priamo zneužila proti otcovi, čím sa deti logicky dostali do konfliktu loajality.

22. Otec si následne tiež zjavne neuvedomil širšie konsekvencie, nakoľko podaním trestného oznámenia na matku, potenciálne dostal vlastné deti do postavenia svedka v trestnom konaní, ktorí majú v prospech otca usvedčovať vlastnú matku. Otec týmto spôsobom nielenže vedome zradil dôveru maloletej T., ale dostal ju do nezávideniahodnej situácie, že na základe otcom tajne vyhotovených nahrávok, bude v trestnom konaní nútená svedčiť proti vlastnej matke. Táto situácia by bola nepochybne náročná pre psychicky odolného dospelého človeka, nieto pre malé dieťa vo veku 9 rokov.

23. Súd na pojednávaní preto veľmi dôrazne napomenul oboch rodičov a upozornil ich na krajne nevhodné správanie reálne ohrozujúce zdravý vývoj ich detí. Obaja rodičia následne súhlasili s tým, aby im súd nariadil výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d/ ZoR, spočívajúce v povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny T., pracovisko B. T. B. P., so sídlom W. XX, v podprograme zameranom na podporu spolupracujúceho rodičovstva, a to ambulantnou formou každý štvrtok v čase od 14.30 hodiny do 15.30 hodiny.

24. Podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. V danej veci súd v zmysle § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia a to na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (trojmo). O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Exekúciu na peňažnú povinnosť (výživné) vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).